

פרוטוקול מס' 33/ג
מישיבת ועדת הכספים
מיום ד' ט'ז בשבט תשי"ד - 20.1.54
בשעה 8.30

משתתפים:חברי הועדה:

י. גורי - היו"ר
ח. אריאב
י. בזר
א.מ. בניחובסקי
ז. דיין
ח. בז'רנו
ק. לוז
י. פורדר
א. איזלינג
פ. קלמר
ז. זפר

מוזמנים:

שר האוצר ל. אטכול
מר זנגי - מטעם האוצר

ט. בזק - מזכיר הועדה

סדר-היום: א. סוגות.

ב. תשובות שר האוצר על שאלות חברי הועדה.

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה.
בועדת המסנה החלטנו על שינויים בסדרי הדיון
על צווי המכס, וביקשנו את היועץ המשפטי של האוצר להציע לנו נוסח תיקון.
והנה הוא כותב לי:

במכתבך מיום 23.7.53 העליח בפני שר האוצר את
הבעיה של אישור צווי מכס ובלו והדיונים בצווי כ אלה בועדת הכספים
של ה כנסת.

הטעמת כי ועדת הכספים, ל עתה קרובות, מוצאת לנכון
להציע שינויים בצו ההובא בפניה, אך אין לאל ידה לעשות זאת מאחר והחוק
מאפשר לכנסת רק לאשר צו או לסרב לאשרו, אולם לא לתקנו. הצעת, לכן, כי
החוק יתוקן באופן שהועדה תוכל לאשר צו מסויים תוך תיקונים שיובנסו על
ידה. אני מניח כי כוונתך היא צו אשר הועדה איננה אחראי לאחד מהכניסה
בו תיקונים, לתפרסם מחדש, כמותקן, ברשומות למען הביא לידיעת הצבור
את הצו המתוקן. מה שרצית להציע הוא אפוא, כי לאחרי שהועדה תיקנה ואישרה
את הצו והוא פורסם ברשומות בנוסחו המתוקן, לא יהיה עוד צורך להביאו
שנית לועדה או למליאת ה כנסת לאישור.

ברצוני לכן, להציע תיקון לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף) אשר יקבע שתי דרכים לאישור צווי מכס ובלו: האחת, הקיימת
והשניה, אישור ועדת הכספים לפני פרסומו ברשומות. תיקון כזה יפתור
את הבעיה שהעליית מכיוון שהצו המתוקן על ידי הועדה יפורסם ברשומות
ייחשב כצו שאושר בדרך השניה, היינו, באישורה המוקדמת של הועדה.

יתר על כן, התיקון יאפשר בדרך כלל להנהלת המכס
לנקוט בדרך השניה מלכתחילה עוד לפני פרסומו הצו. דרך זו היא יותר נוחה
והיא תהיה אפשרית ב כל המקרים בהם פרסומו צו לא יהיה קטור בצורך לשמור
על סודיות עד לפרסומו.

הוא טוען כי בני דבריו א. לא התכוונתי לכך, וגם ממכתבי אליו, לא נחתר. התכווננו לאיטור הצווייה לפני הפרסום. התכווננו למוך לפרוט הצו, טיד נדון בו על מנת לנוכל להכניס בו טיד תיקוני, אם יהיה צורך ב כך, ואז יפורסם הצו מחדש כמו מתוקן. לאחר שהצו יפורסם מחדש עומדת בתקפה החקנה לפיה כתוב חד ייר, יט להביאו לאיטור הכנסת. לא התכוונתי להפקיע מאכותה יל ה כנ ה את איטור הצווייה.

י. בדר: אני מציע לבקש מר קיטרון שיציע לנו נוסחה להיקון החוק.

מר קיטרון: הדבר נמצא בטיפולו של היועץ המשפטי של ה אוצר, ולפני שהוא יובא לכנסת הוא בלאו ה כי אריך לבוא למטרד המשפטי.

ח. אריאב: קראתי הבקר בעמוד "הבקר" ידיעה על כך, למכ פיי האוצר הוציאו 12 אלף לירות בטביל דייה לפקיד, שהציעו לו סיכון והוא לא רצה לקבל. ומרד מבקר המדינה חוקר בשאלה. צ רציתי לדעת מטר האוצר דבריה ב ררתי על כך.

י. פורדר: אני ימנס מקריי של אי-סדר, אני רואה שיחקרו בהס. היה מדובר על מקרה שגה מר אריאב מכיר אותו, בעיריית תל-אביב. בני אמרתי כבר בדיון פנימי, כי נחוץ להזהר בדבריק כי השיטה הזאת, על כל מקרה מדברי וכותבלי טבלי לחקור, היא שיטה מסוכנת מאד. לדעתי, אנו עושים עולל לפקידים את כל מקרה הופך לנושא לדיון פומבי ב עתונות.

א. ציזלינג: הדיתי מבקש לה זמין פעם את מבקר המדינה לא לשם כשירת דו"ח כי את כתי להציג בפניו שאלות לגבי ענייני טלא תמיד מתפרסמים בעתונות ומפוררים דאגה וחרדה; עסקות יונות שנעשות במדינה, בליחוד בענייני יצוא ויבוא, ובענייני יל שימוש בחמרי ב התאר למטרות ילהן נפטר, וכמה דבריה אחרים.

אני ביקשתי להעלות על סדר היום את שאלת השחיתות במדינה. ואני מודה ואומר, שלפעמים אופן הדבור על שחיתות יש בו מסוים שחיתות; זאת אומרת, ההחלטה הטוטאלית היא תוצאה לל שחיתות, אבל היא גם מעוררת שחיתות. להגיע לדרך חיובית אפשר יהיה רק אם אנו נהיה בטוחים כי ב אמת יש עין פקוחה ולא הסכמי עם ערליינייה. אני, למשל, אין לי ספוק מחטובות האוצר ביח לקייזר פרייזר. אי אני קורא, כי לאחר ההסכם עם קייזר פרייזר המכפר על החטא לל הברחה ב-600-700 אלף דולר, שמכילייה במוטכיו מתנה לנשיא המדינה, אזלי נטאר טעני רע מאד מהמתנה הראשונה של קייזר פרייזר. אני מוותר על הכבוד המפוקפק לל מתנות, בליחוד לאדם נצריך למל את המדינה. אני מאד לא רוצה לומר את הדבר באופן פומבי, ובודאי שאין הדבר נוגע לכבודו לל הנשיא, הוא לא יודע זאת. נקיונו האישי של בן-אבי לפני היותו נשיא, אינו ז קוק לראיה, על אחת כמה וכמה יהוא עומד בתפקיד זה.

אני רוצה להציג שאלות בעניין זה לא לטר האוצר, כי ממנו לא קבלתי חיובות מספקות וכניחות את הדעה, כי אם לצערך הרב, לעתים קרובות מעוררות דאגה וחרדה. אני רוצה להאיר את ה שאלות הללו בפני מבקר המדינה, ומבקש לייחד על כך ייבה לל ועדת הכספים, לא אגב קריאה בעתונות, כי אי בשחה שקטה.

י. בדר: נכון הדבר שיש הגזמה רבה בעתונות בהדפסת כל מיני האשמות, ולפעמי האשמות כגדות ובלתי קונקרטיות, והאשמה אי אינה קונקרטיית הרבה יותר מסוכנת מהאשמה הקונקרטיית הראינית ביותר. כל כמדינה קיי חוק. יש חוק בזיקין, ויש חוק פלילי בנוגע להוצאת דיבה. ואני חושב שחוקי אלה חריפים ומאפיקים. אולי היה כדאי לדרוש מבתי הדין שדוקא בענייני הוצאת דיבה יפעלו יותר מהר.

לעומת זאת אני חושב, שאור להגביל את חופש
הסתובבות להוציא הוצאות כספיות על חירותו. במקרה זה אני חושב ש
אריאה מצא את הדרך הטובה ביותר. הוא אינו מביא את הסניף לכניס, הוא
אינו מטמיע את הדבר הנמוך, אלא הוא הוציא את הסניף לכאן.

אני רוצה לדעתו על הציולינג, והתשובות לאנו
מקבלי העניינים אלה אינן מספקות במדי לחל את כל הפרה, מה יעמוד לדיון
בשבוע יעברו בסניף רפואה-סולר, מה יזכה בסניף "עמידר", אחרי לקבלנו
שתי נוסחאות מנוגדות ניגוד רציני, נוסחת המזר המדינה ונוסחת האוצר,
ואחרי שני הצדדי מסדו מתוקף על מה יתחילו בסניף זה - הועדה החליטה
לקבל לתשומת לב את שני הדברים ג יחד. מהינה פרלמנטרית אולי זה אפשרי.
מבחינת ההגיון הספיריטלי, אני חושב דבר קשה הוא לקבל שני דברי כאלה
יחד.

ח. אריאה:

לא צוררתי אלה ליחיות. אני מוכיח לדעתו
אל מר פורדר היחית לעתונות, אבל זה אינו ענין
לועדת הכספים. אבל לא יחכן לחבר ועדה לא תהיה רוח לכאול על מקרה
סקרה בעתונות. אינני קורא לזה יחיות. אולי יזכר כאן מקרה להמליח על
פקיד אחד על השני. מקרה זה אינו מפיץ של יחיות לא מצד הפקיד ולא מצד
האוצר.

היו"ר י. גורי:

אני חושב יאחה פניח מכוונת דבריו של מר פורדר.
הוא לא הטנה כל ב קורת לדבריו. הוא אגב היגת
הטאלה הזאת נגע במעיה רצינית מאד - כיצד נוהגת העתונות יענייני אלה,
וכמוכן האבור מהחנך ומוספע על ידי העתונות.

אולי הופנתה אלה לר האוצר, והטוב ביותר הוא,
שהוא יטיב עליה. מה מנוגד למעיה הכללית, ב רור שאנו כולנו סותפי
לדעה זו, ואין כל הבדל בענין זה. ה אלה היא כיצד לפתור בעיה זו. הצעת
מר ציולינג היא, להזמין את מבקר המדינה. לנו יחית עם מבקר המדינה
ואנו מקבלי שכונו דו"ח בעניני החקרי על ידו, לפי דרישה מצד פיסהו,
לפי דרישת המוסדות הממלתיים וג לפי יזמתו הוא, או לפי יזמתנו. יחיה
כללית עשויה להחטיא את המטרה. א נרחה להזמין את מבקר המדינה, הוא
ירגה לי מוש דברי קונקרטיים. אי יזמן יחיות מנוחוחות, מן הראוי להמציא
לו את הטאלות קודם, כדי יחיה מוכן לתשובות.

א. ציולינג:

אני מבקש להציג טאלות ולברר ברור מוקדו. אני
מכין יפה כי מבקר המדינה לא יטיב מיניה וביה
אם עיקה זו היחה בידר או לא. י זרמי בקורת, גובולותיה וחחומיה. לא
כל דבר חוקר מבקר המדינה. אבל במירור בניני שלנו הוא מופיע כאחד ביותר
מאחרי יכול לקוץ לנו עצה, ואולי ג אנו נעוץ לו עצה, כיצד להגיע ליחיות
החזיונות הר עני. ל ה יחיות והקורופטיה הם מוציני. על זה סיפתי
ליחית י יבה ל ועדת הכספים, ולזמן לי ייבה זו את מבקר המדינה.

היו"ר י. גורי:

החזמנות הקרות נפגט כי מבקר המדינה ונציג את
הטאלה. לא נלב את ה דיון הזה בדיוני אחרים,
אלא נביא ליחיותו, אנו רואי צורך כתיחה נסרדת, ונקבה לו ג מועד.

א.מ. גניחובסקי:

הומכח לי בשבוע יעברו טהיו אילל את יר האוצר
אותה אלה ירציתו לכאול בי ייבה הקודמת; והטאלה
היא בית לחקאיב. אמני לפי החוק הרגיל מניחית את החקאיב על יולחן
הכנת. אבל כר ז גי יזכור כהיה הקדינ, אמר קפלן ז"ל לא לועדת הכספים
וביקר ליחוח על בניני החקאיב. מכיוון י י ל רונ. מהפע י צ רן יר האוצר
להעזר במידה גדולה יותר בועדת הכספים, אני רוצה לכאול את יר ה אוצר,
הא אינו מוכיב לנכון ליחוח בועדת הכספים על החקאיב החדול

שר האוצר ל. אשכול:

מתחיל מטאלתו של מר גניחובסקי. אני עצמי הייתי חושב זאת לדבר טוב. אולם איך חברי ועדת הכספים יכולים להבטיח שמה שידובר בוועדת הכספים ישמר בסודיות? יש בזה סכנה שהממשלה חייבת בסודיות עד התקציב מגיע לכנסת.

א.ס. גניחובסקי:

בעתונות שהופיעה ידיעה על מה שהיה בוועדת הדרייה הכלכליים.

שר האוצר ל. אשכול:

ראשית - זה יכול להיות גכון ויכול להיות לא גכון. אך אם ייבנה ידיעה כזאת, זוהי מעילה, לעתים אני חושב הדיונים בוועדת הכספים זה, להבדיל, כמו יוראל ואוריתא, אבל לאמיתו ל דבר זה איננו כך, ואז אינני יודע איך לנהוג.

היו"ר י. גורלי:

אני התחייבתי אתמול בפני ועדת הכספים להעלות רבנוכחותך בראייה עם העניין שנגעת בו. היה לנו דיון בהם כיום אחוים על עניין ס-ההכנסה שהועבר אלינו מטעם הכנסת. בגובע הבא נסכם את הדיון, חלק מחברי הוועדה שאל שאלות את פקידיו מ-ההכנסה, שלפי החוק אינם יכולים להשיב עליהן, ולא זו בלבד שהם אינם יכולים להשיב, אלא גם ר האוצר מוגבל. הוא יכול לפרסם, אבל לא יסות יל יחידים וגופים אלא עצמים למים. גם אילו הייתה חובה על שר האוצר לפרסם את הדבר, יש הגדל בין פרסום ממלתי ובין ססירת מספרים בוועדת הכספים. אמרתי, ילפי נסיוני אין עצה ותבונה, לא מועיל טוב דבר, כי חלק מהדברים שאסור לפרסם, מתפרסמים עוד בו ביום או לפחות. על כך אסר שר פורדר, כי אי אפשר להגביל את סמכותה של ועדת הכספים לקבל מספרים בדרך טובה מאשר הצבור.

שר האוצר ל. אשכול:

אינני אומר זאת לגבי מי יהו מסויים, אבל כל האסמוןספרה הזאת מביא לידי התרופפות ביחסי הסדר והטטטטע גם בסודיות עצמם. בכלל - לית דין ולית דיין.

אני היקטתי ודרשתי סכל מיני אנשים, גם מחוגי הממשלה וגם מועדת הריה הכלכליים, לפרסם את הדבר. על כל פנים,

אני אתיעץ עם יודעי דין ודעת אצלי, ואם צריך לשנות את החוק, אולי נעשה זאת, כדי לאפשר יהיה לעמיד כל אחד כפי שהוא בענייני מס ההכנסה. אני עצמי נוטה לזה, שמה זה טוב. יבא את החוק הגביל, אין כשר האוצר יחייב לשטור על החוק. גם שר גם מסכים לפרסום זה. יועצי אומרים לי, כי כל עוד אנשים אינם יורבים בבית החר, כנראה יאני אינני רוצה שישלטו מס ההכנסה.

ועתה, אענה על השאלות כפי שהן רשומות

אצלי, ולשאלתו הראשונה יל חגד הכנסת בדר בעניין הקשרי, אני ראייתי כמה הועדה התחנטה במטלה זו ובייחבה, כי אין לה בטחון אמלה זו בוגעת לה, אם כן, אני פטור. מתוכה בעניין זה. אגיד רק זאת, נבעניין זה כמתהל סו"מ כבר 3/4 שנה, וכל הזמן יצאתי תחת לחץ אינו. עשיתי כמה דברי בכדי להמנע מצעד זה לעצמתי, כי ג אני חושב שאין להתחטט בו בקלות, ולחתי אנשים חשובים ובכבדים להסביר ולהאפיע, כי אני התרשתי שבמובן צבורי הצדק עם אנשי הקשרי, והתיאטרון הזה יאד אהוב וחביב על הצבור, ויש כאן עניין של השכלה ומרבות, הייתי אומר - לוח החני, לחם הפנים. אני התרשתי, וקבלתי גם עדויות סיוודים לחייו. כדי לדחוק את רגליו, וחשבתי שאריך להיות דין בענייני כאלה. אני יודע שגם שר הפנים, בהיותו ראש עיריית חל-אביב, היפל בעניין זה וביטה להסכים, אך לא הצליח. המיעצתי בעניין זה על שר הפנים ובאתי לסיקנה שבעניין זה לא יכול להיות הפקר מוחלט. העניין נמצא בטיפול, ואני מקווה יהיה יסתיי בהסכם מצד כל הצדדים.

אמר לשאלתו של שר אלישר בעניין קולר-רמוןסרהס, עניתי על אמלה זו בייחבה הקודמת, ואמרת כל ייה שיכולתי להגיד. והיות ואנו יודעים שפקד הפדינה בתקציב להביע חוות דעתו בעניין זה, אצן לו מה להוסיף.

ל.אלתו של שר לוז, מתוכתו של שר ארנב היא, כי הוא יפרסם את כל הפרטותיכם בבת אחת.

לשאלתו של סר בניחובסקי - מהי חולסת המטסלה בקשר להחלטת בלו על בייר - אינני יכול להגיד ליש החלטה, אבל אנו יושבים עם הטול"ר ועד אגבי הבייר, כדי לסגור אתרוץ ליספק את כל הצדדים. עלתה על הפרק הצעה שיוצאת בייר מיוחד לצרכי הספר העברי בארץ, וביחס לבייר זה תהיה גישה פליסקלית אחרת שתהיה לטביעת רצון כל הצדדים. אני חושב יאמת יודעים כי כוונת האוצר איננה לקבל הכנסה יותר גדולה מהבייר המיוצר בארץ מזו וקבל מהבייר שהובא מחו"ל. ברור כי אפשר לסעון מאין להסיל בלו על בייר המיוצר בארץ, גם אני בעד זה שכמה דברים בחיינו ובמסגרתנו להתאזרח חינו לקהל, לא רק אנו ומיים כי הם גם לחם, סגור, וספר בודאי מותר לו שינתן חינם. בענין זה אין חלוקי דעות. המאלה היא - איך מבצעים לכך. על כל פנים, אנו הולכים כבר בדרך זו ביחס לספר העברי, והדבר יעלה לאוצר 150 אלף לירות.

סר פורדר מאלף ביחס לכוונות האוצר. הייתי מבקש, בהסמך למה שאמרתי בראיית דירי, שלא תלחץ אותי על כוונות, כי לי יכולות להיות כוונות, אבל הן יכולות ילא להתקבל במטסלה, ואז זה יכול ליצור מצב לא נעים.

אותו דבר ביחס לשאלה - מה תהיה הטפעתו של סער יחד על תקציב המדינה? על כך בדבר כאשר בדרך בשאלה בכללה. על כל פני, אני אינני רואה סיכויי גדולים. דומני שזה לא זה צריך יהיה לשנות את המחירים. בדיקה לי שאמרתי בטיחה לפני כמה זמן, כי אני חושב שצריך להניח, יחד עם חוקי העלווה להספיע על המחירים ועל האינדקס, יעלה האינדקס ב-30-35. מולי קצת פחות מאשר בשנה שעברה, ואז מולי בקורות האינדקס יורד מ-35 ל-35-35 ל-20-30 בקורות. זה קטור כטובן עם ובמידות.

סר ציזלינג מאל, או סר האוצר מוכן להביא לכנסת את ענין סבוי הטעריט, אני תמיד מוכן, ואני חושב שתוך שבוע שבועיים נביח את התקציב על טולחן הכנסת.

לשאלתו של סר בדר בענין הערבויות שהאוצר עומד לדרוש, אני טומל את הועדה ואת היו"ר - האם סר האוצר חייב לספור על מחסבנותיו, דעותיו וכוונותיו - או על טעמיו? אפשר לומר, קיימת ועדת הכספיה והיא פועלת מתוך שיתוף פעולה עם סר האוצר, וחברי הועדה רוצים לדעת את העניינים, אז - גישה אחרת לדברים? מותר לחבר ועדת לדעת מה חושב סר האוצר, או בכלל הוא חושב אבל את היחסים אינם כאלה, ואני אגיד שבענין זה צריך לעשות כן וכך והערת הטריט לא תקבל את דעתי, הרי סיד יתחיל, על יסוד זה, ויכוח צבורי שאני עוד אינני רוצה בו. בכנסת אסר סר בדר מה שאמר ואני עביתי מה עביתי. מולי בכתפק בזה?

אני מוכן לבירור יסודי בענין האחסיה שבין הועדה לביני בעניני מלה, אבל אז אני חושב שאנו צריכים להחליט, שאנו נברר בינינו ונאחר כך המטסלה תדון ותחליט, ואחרתי שתתקבל החלטת המטסלה, יכול כל אחד לבקר את המטסלה.

י. בדר: אין כל קו לי יצור יחסים כאלה.

סר האוצר ל. אימנל: אני מצדי עשיתי כל הזמן מאמצים להגיע לכך.

היו"ר י. גורי:

מה האוצר הפנה את המאלה בו היו"ר. אני רואה חובה לעצמי להשיב על שאלתו: מנסיוני עד עתה אינני יכול לתת ערוכה ליר האוצר, שדברים שהוא אינו רואה אותם ראויים לדרוש, לא יתפרטו. לכן אינני יכול ליעץ לסר האוצר לומר דברי שלפי דעתו יתפרטו המוקדם גיבו רצוני. זוהי תשובה קשה, אבל כמידה הוא חייב לעשות זאת. אינני יכול לשחרר אותו מחובתו. אבל הסדובר הוא על דברי שלטנים מנורת הדין. מה שהוא חייב לעשות לפי דין, הוא חייב לעשות. הוא גם אינו מסיל ספק בזה. הוא ביחס את שאלתו אחרת - לפני מנורת הדין, לגבי זה עביתי מה עביתי.

א. ציזלינג:

אני מבקש שיצויין מה הם המקרים שבהם יר האוצר סר ידיעה וביקש שהיא לא תתפרט והיא נתפרטת, ועל ידי מי. אני זוכר יפה מקרים אחדים בעבר, שבהם עניינים שנדונו בוועדת הכספיים בתורת יוד, נתפרטו לפי הדיון בוועדת הכספיים. התפרט על יסוד הדיון שהיה במטסלה.

לכן אני מבקש לייצוגי, אתי פורמט דבר שהותנה מראש שאין לנרסמו.
לפי דעתי, לא היה מן כמעט לא היה, או לא היה, היה זה לסודת רוח כל
חברי הועדה, ומפני שהסנע מזה, על כל פנים, לא גונב יותר מהועדה
מפני שהסנעלה, ויגבי מוכן להוכיח זאת על יסוד העבר.

אני מעוניין שלא יהיה סודות בפני הועדה.
ואני מבקש לייצוגי, כי הענייני לא יסרו בסוד בפני הועדה, ואם יש
צורך להחזיר עוד יותר ממנו החסרנו, צריכים להגיע לידי הסכם, מדבר
מקבע שאין לפרסמו, אין לפרסמו אותו.

י. ברר:

יש מקרים, שר האוצר, לפי החוק, חייב לתת
מינפורמציה מסוייית לועדה. אני מניח, שבמקרים
אלה שר האוצר יתן לנו את המינפורמציה. במקרי כאלה אינני מרוצה מסידת
המינפורמציה לאנו מקבליה, כי שר האוצר הוא אמן להגיד במליו רבות את
המעט שהוא רוצה. אבל יגבי מקרים, שר האוצר, לדעתי, חייב לתת מינפורמציה
לא מבחינה מספסית, אלא מבחינת הצורך בשיתוף פעולה. אר שר האוצר נותן
מינפורמציה כזאת, ברור הוא שאני להתנות מינפורמציה זו בסודיות, ומי
מספר תנאי זה, כאילו היה מוציא פרוטה מן מאה לירות טכיס חברו. כאר
אני מזכיר את קטלן המנוח, חובבים טיס בזה מסוג עוקץ לגבי סר איכול,
אבל קטלן המנוח היה מרחיק לכת במתן מינפורמציה הרבה יותר ממנו היה
חייב לפי החוק ובוזה יצר שיתוף פעולה שלא עם הועדה, והוא דרס מאתנו
לפעמים דברי קטה היה להסכים להם, ולא היתה לנו חובה להסכים להם -
העברת חוק ללא ויכוח - ואנו הסכסנו להם. אני חושב מסודר זה לא היה
רע לגבי טני הצדדים.

עכשו ברצוני להתעכב על הוצאת סודות מהועדה.
לדבר זה יש מסטעות רצינית, כי במצב הקיים של קואליציה רחבה, גענה
כזו סכונת לפני אנשים בועדה: אלי....

היו"ר י. גורי:

לא, חס וחלילה. הם אינם מופנים אליך, הם
מופנים ל-15 חברי הועדה.

י. ברר:

לפי הבנתו של שר גורי זה כך, אבל כיוון שיש
חזקה, שחברי כיעות הקואליציה בין בה מקבליים
מינפורמציה מסוייית מחברי מסטלה מסויייתם, וכיוון שקרו מקרים לא מעטים
שידיעות במסדו לנו בסודיות גסוהה; נתפרסמו ברבים על ידי שריים, לאנו
דוקא על ידי שר האוצר, במצב זה במצבים אבני האופוזיציה במצב סיוחד.

על שר האוצר לבחון, באיזה מידה הוא ישתף
את הועדה. זה מחייב, כמובן, את בני הצדדים. אבל זה יוצר מוויחה של עבודו
מ ומפת. אם שר האוצר אינו מוכן לכך, זה מבינה כמובן את הסטטוס של הועדה.
אם ועדה זו תהיה פתוחה בטמא אחוז, זה יהיה יותר טוב, למשל, לעתון שלי,
שחברי מעתון זה מתווכחים מדוע יגבה מינפורמציה סלמה על דינני בעדת
הכספים בעתונות אחרת, ואילו בעתון לנו אין מונ דבר. בחליט כך, וננהג
כך, אבל אני מצנני חוב מזה טוב, כי ועדת הכספיה היתה פעם מכיר חשוב
לשיתוף פעולה רחב בענייני פייננסיים ופיסקליים.

מה שמענו ממר גורי היום, מבינה את סטטוס
הועדה, כי מן הועדה מאבדת אותו סטטוס סיוחד שהיה לשתי ועדות: ועדת
חוק ובטחון ועדת הכספיים. אם את רוצים בזה - בבקשה, אבל אני חושב
שלא יהיה זה לטובת הועדה, ואני עוד רוצה לטוע משהו בעניין זה מפני שר
האוצר ושר גורי.

י. פורדר:

אני מרגיש בנכונות מצד שר האוצר ומצד כל
חברי הועדה להגיע לידי איזה הסדר בעניין
זה, ואני רוצה להציע כמה הצעות מעיינות. לפי דעתי, תנאי סוקרים הוא -
מינפורמציה רטפית מצד הועדה לעתונות, כי הזכות בידי העתונות לדעת
מה מתרחש בוועדה. אני מציע, ואחרי כל ישיבה לפסטרמרגנודי קומנויקס
לעתונות, אבל לא בגוטס הגרתי - "התקיימה ישיבה ושר האוצר השתתף בה",
אלא ימסור על שילן הדינודי. יותר מזה - אני מציע, שבכל יום רביעי

יפגש סר גורי עם העיתונאים, וימסור מה ימצא לנו. על ידי כך אני רוצה למנוע את המצב הקיים כיו, אבל עיתונאי ניגש לכל חבר ועדה לקבל אינפורמציה על מה שהתרחב בוועדה.

אני גם בטוח, שאם סר האוצר יבקש לספור על אינפורמציה וסווייט בטודיות, יימסר הדבר. אני מציע לעשות נסיון כזה חודש ימים, ואני בטוח הוא יצליח.

אני ואלתי על כוונות האוצר. אני מוכן לתקן ולשאול על מגמות המסלול. כדי לתבין מדוע אלתי על כוונות, אני רוצה להביא לך דוגמה אחת, שלפי דעתי הטיפול בה לא היה מוצלח. דובר על שער חדש. לדעתי, בחוץ היה לתת הפקדה שתאמץ כדי למנוע הלה. או, לפיכך, בענין סלונה חובה צריך היה סר גורי לומר דברים ברורים: בידרנו את הדבר וזה לא יתה.

היו"ר י. גורי: אטיב לדברי ציילינג ובדר לא היום אלא בישיבה אחרת, ואפרט את כוונות דברי, וגם אסבב את דעתי בענין זה, וגם דעתי ביחס להצעתו של סר פורדר. אם לזר האוצר יש עוד מה לומר, בבקשה.

סר האוצר ל. אשכול: אני טמח שגורמתי לסיחה זו, כי לעתים אין ספק שטוב הלך נפש מפראה עיניי. יתכן שאני מרחיב את הדיקט, ואולי גם אינני צודק. אבל אם סר בדר כחבר ועדת הכספים - ואני נותן דוגמה זו לא סטני מיט לי טענות אליו - מופיע פעם ופעמים טעל כמת הכנסת, ורוצה להחזיר לקהל טענותיו לעשות סלונה כפיה, אני חושב זאת לחסא, לחסא חברי, לחסא מי ית, כיאתה בחור חבר ועדת הכספים יודע שזה אינו נכון. אתה יכול לשאול אותי בוועדה, ואם האלת - כודאי עניתי.

אנסרית לי כי מתפרסמי דברי מסיבות המסלול. אני חושב זאת לרעה חולה. הלכו אחרי ביטוי אלה נציגי חסובים מאם של עתונני חסובים מאד, והם הבטיחו לי עולם ופלאו אם אסביר להם את עטדת האוצר, ואני אפרתי: תנו לי סק טלא זהב, אבל אני טמעי שתקציב זה דבר סודי במסלול, וסודי אני רוצה לספור על כל מה שאני יכול. אני יודע שתשחלו פקידים בחאון, בטובת הנאה, אבל אני חושב שהנסוי שלכם יכבדו יותר את עמדת - אני, לא ואעשה הכל, כדי שגם פקידו לא ימסרו לכם, עד שתגבש העדה והתקציב יובא לכנסת. אמרו לי: אנו נכתוב, אבל כדי למנוע דברי בלתי נכונים, מוטב ותקרא זאת קודם. אמרתי: לא, על אחריותכם אתם יכולים לכתוב.

העובדה שגם מסודרי אחרים מתפרסמו דברים מסיבות והורסת את היחסים בין הטריים והמנהלים שלהם והפקידים שלהם עד כדי כך שעלתה אצלנו מחיבה, ולאחר סקוב טעובדים אנני האוצר, לא יכנס טום עתונאי. גיצור קלוב סינוד

אם תהיה לך הרגשה, ברורה שאמנם לא יקרו מקרים כאלה בוועדת הכספים, אפילו על ידי אנני האופוזיציה, הרי שזה יטבה את גיטתי. כאשר נכנסתי לכאן דובר על כך שהאוצר רכס לירה לפקיד. כדרך כלל אנו חייב בתקופה מספיק טרף, ומוכנים להתקלס בדמו וגופו של כל אדם. אם יש אמת באמטה, יש טמפט. אין טגיעים הדברים לעתונות? - קודם ישנו פקיד טכועט על מטהו, ואחר כך ישנו כתב טל איזה עתון, שתפקידו לחפש דברים כאלה, כי מטלטיט לו בעד זה, והוא הולך וטחפש, והפקיד מספר לו איזה דבר, והוא טלצל לאוצר, ומיטהו עונה לו וטומר מינו יודע על מקרה זה, סיד הוא אומר: פניתי ולא ענו לי, ואז טופיעות טלי כותרות גדולות בעתונות.

באופן חוקי-פורמלי הכל בסדר. אבל האם זהו אטמוספרה חברתית, ידידותית? האם זהו אטמוספרה של הגינות, לא פורמליסטית, כי אם אמת טרת לך לעבור עם חברי-מתון טיתוף פעולה? - טופקני.

לצערי הרב, אינני מצטיין כל כך בהסתגרות ואני מוכן להתיעץ, אבל ההתייעצות מחייבת וקוטרת את ידי. יתכן שאם פעם, טטים וטלוט בטוחח בינינו, ויהיה לחץ טוטרי על כולנו, אולי נטלול את הדרך ליחסים תקינים.

א. הרצפילד:

אני רוצה לבקש את שר האוצר, אם אפשר, שימסור לנו מספרים ביחס לארנונה: א. האם אפשר לדעת מה גבתה התרנונה מזמן קיומה עד היום? ב. מה שילמה בסך השנתית הללו?

היו"ר י. גורני:

הפניתי אל מנהל הארנונה 4-6 שאלות, והתשובה עליהן תמסור את שר האוצר מלהשיב.

א. הרצפילד:

אני מבקש דו"ח מיוחד בענין ההסתנות, ובאיזו מידה תביעות אלו בנו על סיוקן?

שר האוצר ל. אשכול:

על הטלעות 1-2-3-4-5 של שר איולינג, שבשאלו אשמול, התשובה היא - שבדו"ח יתפרט בסוף חודש דצמבר, יתפרטו כל הפרטים שהוא דורש.

השאלה - כמה כספים הוחזרו עד סוף דצמבר מילווה החובה - תמסר ליכניס להכנסת החסר.

על השאלה - כמה שטחים במסרו בחכירה על ידי המפורטות לנכסי בפקדיה, בגודל של למעלה מ-50 דונם - אענה לאחר שאקבל את החסר, יעביר עוסקים בהכנתו.

אשר לשאלה בדבר הבטחת זכויות עובדי חברת החשמל עם קבלת המפעל על ידי הממשלה, אני יכול להגיד שהכל יבוא על מקומו בעילת המועדו, כאשר נגיע לעשיית הדברים. אני חושב זאת למינחה מה שיש לציין לענות על אלה זו.

א. איולינג:

אני מבקש שיהיה בירור בענין זה.

שר האוצר ל. אשכול:

עוד לא יכול להיות ביבור. במסר הממשלה תענה איזה דבר היא תביא אותו בפני הועד. על כל פנים, כרגע עוד אין לי מה לומר בענין זה.

חבר הכנסת בדר שאל בענין מס ההכנסה ובעלי המלמכה. כאשר רציתי את הניכוח הזה בעתון - זה לא לפרסום - כתבתי סכתב לנציג מס-ההכנסה: "אל תירא ואל תיחת - אני עמך".

מה שבוגע לפיתוח הקיסון, אני יכול להגיד הדבר הזה מטבע הדברים ייך לוועדת הדריש הכלכליים, אך טרם הגיע לדיון.

כאשר בכנסתי לחדר דובר פה על רכיסת דירה לפקיד האוצר. אני מבקש שיהיה יסביר את הענין הזה.

מר זבגי:

לפני 8-10 חדשים פנינו וביקשנו אישור

להלוואה מפותיקת בגבול של 5000 לירות, כי ראינו שהיה בהגברנו כה כל הזמן לגבי עובדים סועברים, לתת להם הלוואה של חלק גירות, בעינתה בלתי ריאלית. בדרך כלל אתם יודעים שהממשלה בנתה מיכונים למיידים הסועברים, ומטרה אותם בתנאים נוחים, בכך חדשי של 5 לירות לחודש, ויחד כך נתנו להם אפשרות לקנות את הדירות באותו מחיר, והדירה עלתה לממשלה בזמן שנכנתה עם מכתמת של אלפים לירות לדירה. אבל כל זה לא יכול היה לספק כמה מקרים בודדים. כאשר הופיע הענין של הורן בענין דירה של 3 חדרים, עמדנו בפני בעיה ולא ידענו איך לשחרר אותה. ענין זה היה כבר שאלנו כאשר דובר על העברת מידד החוק לירות לים ולמרות יקנו בגינת הזמילל 50 דירות, היד זריכים למסור דירות במחיל 12 מים, ומסרו מיותר מ-7000 לירות אינם יכולים להקיע אותה. נכנסנו איתם לחיזה קומבינציה וכיום גוברים שני בתים בגבעת שהין בירמתוח עם הממילה.

בענין הורן, אני חושב את עצמי יותר
 מסת לא רק מס האוצר, הוא רק קבל את הצעתי, אבל הרבה יותר מס
 סהורן. הוא מפיל לא ביקש זאת. הוא בא ואמר: יותר מאלפים לירות
 אין לי אפשרות להמקיע, והדירה צריכה לעלות 12 אלף לירות. האוצר היה
 מעונין שהוא יעבור מתל-אביב לירושלים. הממשלה קנתה את הדירה, והטילה
 עליה לשלם 2000 לירות, ואלפים לירות הוא התחייב לשלם לקבלן במסך
 של 9% יותר מזה לא יכולנו להטיל על האיש הזה שהוא
 היום הידוע הכלכלי של האוצר. אני חושב עברתי לו עוול גדול שהטלתי
 עליו מעטסה כזאת, שייבני יודע איך הוא יעמוד בה, איך יוכל לשלם
 90 לירות לחודש. בוסף לכך אמרנו לו: מקץ 3 שנים, לאחר שתצא מהתסבוכת
 שנקבעת בה, את תוכל לשלם בבת יחת לאוצר 4000 לירות, הדירה עובדת
 לרשותך, ותאחר מסכנתה בגבול של 4000 לירות.

אני מוסר את הפרטים כפי שהם, איבני
 רוצה לענות על הידיעה שהופיעה בעתונות.

הבירור שהתנהל כאן בקיצור, אינו מספק
 אותי בכלל.

ועתה, אני רוצה למסור הודעה אישית:
 היה ענין של חדוש האמנה של הבנק הלאומי.
 והיתה לי כוונה להציג שותן ההצעות שהבאתי אחר כך לכנסת - הגבלת הרשות
 להוציא תקנות לסעת חרום וכו'. אתה יודע שלא פעם בוועדה קרה שויתרתי
 על הסתייגות בפעם הראשונה גסטת מהיו"ר שלא יהיה דיון בחוק זה טרם
 יתקיים הדיון בהצגתו למסרו מסאו בענין זה. בקטתי זו לא נתקבלה.

היה היה ב-30 לדצמבר ולא יכולתי להענות
 לבקשה זו.

אבל אילו היה שר האוצר סופיע בוועדה
 והיינו מנהלים יותר דיון בענין זה, לא
 הייתי מוסר דבריו מלה בכנסת.
 בוועדה, ותודוכ בכנסת.

אני נועל את היסיבה.
 היו"ר י. גנרי:

היסיבה גובלה בטעה 11.00